

ЧТЕНІЕ-ТО И ПЬНІЕ-ТО СЕ ПО СЛАВЯНО-БЪЛГАРСКИ,
 ТАКОЖДЕ И ЖИТЕЛИ-ТЪ СЕ СЪ РОДОМЪ БЪЛГАРИ. ЧЕ-
 СТЬ-ТА, КОА-ТО ВЪЗДАВЪТЪ НА ПОКЛОННИЦЫ-ТЪ И
 СТРАНОЛЮБИЕ-ТО, СЛИН-ТЪ ПОКЛОННИЦЫ БЛАГОДАРНО
 ИСПОВѢДЪТЪ. ИМЪТЪ ЧАСТЬ ОТЪ ЧЕСТНО-ТО ДЪР-
 ВО И СВАТЫ МОЦЫ НѢКОЛКО ЧАСТЫ, ИМЪТЪ ЕДИНЪ

Въ тѣхъ келіяхъ имаше иконъ старецъ свѣщенникъ, а той има-
 ше ученикъ протѣ и безмнѣженъ. Единъ пхтъ старецъ-а вѣ
 отишелъ въ Каренъ на службѣ, а ученикъ-а вѣше наученъ отъ
 старца да съвършава тайнъ молитвъ. и слѣдъ молитвъ-тѣ на-
 выкиналъ вѣше да пѣе: Честнѣйшю Херувимъ, до конца изүтѣ, и
 пѣше съ умиленіе прѣдъ иконъ-тѣ богородичицѣ; тогда като
 пѣше, влѣзе при него нѣкой незнаемъ, и му рече: що правншъ бра-
 те? а той рече пѣеъ Честнѣйшю отче, отговори му ливнѣица,
 не пѣй тѣй брате зашо мы тѣй не пѣемъ, и начина отъ Дос-
 тойно ить съ честнѣйшю до конца, а протѣй а братъ рече: отче,
 научи ма тѣй да пѣеъ и азъ, отговори ливнѣица, принеси бѣ-
 магъ (хартію), а онъ рече: не имамъ отче, рече ливнѣица при-
 неси дзюкъ каменнъ, и онъ принесе, ливнѣица же та написа съ
 прѣтѣ на камникъ съ слова: Достойно ить до конца, и му рече:
 отъ сега тѣй пѣйте, въ, и ви православны, и невидимъ бже, а
 слова-та бѣхъ вѣжавени като на войкъ върху твърдыи-а камнѣ.
 Той вѣ ангелъ Гавриилъ, а братъ-а като остана самъ, чүдшесѣ
 за това видѣніе. Като дойде старецъ а му каза все подробно,
 показа и плочъ-тѣ съ ангелскы тѣ написаны слова, а прѣподозный
 отецъ съ удивенъ за това чүдо, же плочъ-тѣ и занесе съ въ порта-
 ту при прота и каза на сивора, все що съ прилучило прѣдъ нѣ-
 кы-тѣ старцы, а они разсѣднѣхъ общо и прѣтнѣхъ написанныи-а
 камнѣ въ Цариградѣ на патриарха и отнесѣхъ за все и отъ то-
 гда съ прѣподаде въ великѣ-тѣ църкѣхъ и по великии-тѣ отъ
 зачүднѣніе то архангелъ Гавриилово глаголюща: тако пойте въ, и
 ви православни въ гласъ Божіи и на прѣстѣхъ му матерь.